

Долина
Мумі-тролів
улітку

Деякі мешканці Країни Мумі-тролів

Мумі-троль дуже цікавий і дружлюбний троль. Він любить пригоди, надто коли вони відбуваються з ним і його друзями. Та якщо пригоди стають надміру небезпечними, він біжить на допомогу до Мумі-мами.

Мумі-мама має м'яку вдачу там, де годиться проявляти м'якість, і торбинку, повну сухих та чистих вовняних шкарпеток, порошоків від болю в животі й карамельок. Вона ніколи не втрачає самовладання, дбає, щоб кожне створіннячко мало, за потреби, де переночувати у Країні Мумі-тролів.

Нюхмюрик іде й повертається, коли йому заманеться. Він має намет і зубну гармоніку. Не хоче мати ніяких маєтностей і найвище цінує свободу. Щосені він вирушає в мандри на південь, але найпершого весняного дня повертається до своїх друзів у Мумі-Долині.

Останній дракон у світі донедавна жив у маленькому ставку з коричневою водою у далекому закутку саду родини Мумі-тролів. Він виблискує золотом, харчується мушками й дуже зарозумілий.

Мумі-тата дуже мудрий і досвідчений троль, принаймні сам так вважав. Іноді його душа прагне несамолюбних пригод, як у далекій юності.

Маленька Ма дуже крихітна, на що вказує її ім'я, — така маленька, що вміщується у коник із шитвом Мумі-мами. Вона не знає, як це — боятися. Захищаючись від небезпек, кусається.

Чмих — лясливе і трохи егоїстичне звірятко, зате нікому не бажає зла. Мріє заволодіти чимось дуже цінним — золотом або коштовним камінням... або, можливо, крихітним кошеням, яке належало б тільки йому.

Храпся захоплюється усім гарним, як і вона сама. Вона винахідлива й дотепна, бажає, щоб життя в Долині стало ще прекраснішим і драматичнішим.

Раннього серпневого ранку в четвер Мумі-троль упіймав у ставку з коричневою водою маленького дракончика.

Звісно, він не мав наміру ловити дракончика. Він просто хотів добути кількох повзиків, які водилися в донному намулі, щоб дослідити, чи вони насправді плавають задом наперед.

Та коли підніс догори слоїк, щоби ліпше роздивитися, побачив щось зовсім інше.

— Побий лихом мій хвіст, — прошепотів Мумі-троль.

Дракон був не більший за сірникову пачечку і витонченими рухами плавав у воді. Крильця мав такі гарні, мов плавники в золотої риби, але жодна золота рибка й близько не була схожою на розкішного дракончика, який виблискував золотом при ранішньому сонці. Маленька голівка яскраво-зелена, а очка жовті, мов цитрина. Він був чудовий.

Мумі-троль загвинтив покришку (залишивши, звісно, шпарку для повітря) й обережно поклав слоїк у мох. Потім ліг на живіт і спостерігав за чудернацькою істотою.

Дракончик підплив ближче й роззявив свою крихітну пащеку з маленькими-малесенькими білими зубками.

«Він злий, — подумав Мумі-троль. — Злючий, хоча такий маленький. Як же змусити його мене полюбити? А що він їсть? Еге ж, що їдять дракони?»

— Я буду любити тебе й турбуватися про тебе, — прошепотів Мумі-троль. — Будеш спати вночі в моєму ліжечку. А коли підростеш і полюбиш мене, плаватимеш зі мною у морі...

Мумі-троль взяв слоїк і почалапав додому, ступав обережно, щоб не завдати шкоди дракончикові.

Усі друзі й родичі були зайняті в садку, кожне чимось своїм. Мумі-троль міцно притиснув слоїчок до себе й рушив східцями в дім. Він намагався поводитися, як завжди. Зовсім не так, як схвильований мумі-троль, який упіймав дракона. Він хотів потримати його кілька днів у таємниці до тієї найчудовішої миті, коли зможе показати дракона Нюхмумрикові.

Коли Мумі-троль уже майже прокрався у будинок, біля діжки з водою вигулькинула Маленька Мю й крикнула:

— Що ти там маєш?

— Нічого, — відповів Мумі-троль.

— Слоїк, — сказала Маленька Мю, витягнувши шию. — Я хочу знати, що в ньому!

Мумі-троль бігцем кинувся до своєї кімнати
й поставив слоїк на стіл. Вода в ньому хлюпала.
Дракончик вишкірив зубки.

— Такого більше ніколи не станеться, — пообіцяв
Мумі-троль. — Вибач мені, будь ласка.

Він відкрутив покришку, і дракон миттю видерся
на край. Мумі-троль сторожко простягнув лапку,
щоб його погладити. Але крихітка роззявив пащу
й дмухнув на нього полум'ям.

— Ой! — скрикнув Мумі-троль, бо дуже запекло.
Тепер він захоплювався дракончиком ще більше.

Мумі-троль заповз під ліжку й витягнув звідти скриньку. Там лежали кілька млинців і половинка канапки. Він нарізав їх дрібними шматочками й розклав на столі перед дракончиком, але той лише зневажливо пирхнув.

Раптом дракончик із неймовірним спритом кинувся на підвіконня і схопив велику, товсту муху. Клац-клац маленькими зубками, і муха зникла в його пащі. Звірик облизався, почухався за вухом і хитро глянув одним оком на Мумі-троля.

— Ох, який ти спритний! — вражено вигукнув Мумі-троль.

Унизу Мумі-мама вдарила в гонг, кликала на сніданок.

